

[Ellemann-Jensen]

der, som gør, at det hele er utilstrækkeligt og utroværdigt.

Regeringen erkender jo for det første selv, at man lukker op for lønstigninger, der er stærkere end de lønstigninger, der finder sted i de lande, vi skal konkurrere med. Hertil kommer så svaghederne: først og fremmest den vældige forhøjelse af garantibetalingen, bevarelsen af en automatisk dyrtidsregulering, om end i ændret form, og så de manglende kontrol- og sanktionsregler i hele lønstoploven. Oven i det kommer regeringens manglende vilje til at gennemføre effektive offentlige besparelser.

Men hele denne »eneste forsvarlige løsning« vil statsministeren altså alligevel ikke være med til, hvis der ikke bliver givet en politisk betaling. Man forlanger en central ØD-fond på grundlag af de indefrosne dyrtidsmilliarder i ATP. Man forlanger en obligatorisk overskudsdeling, der også skal gå til en central ØD-fond. Man vil have en stram prislovgivning, som reelt betyder faldende indkomster for private erhvervsdrivende, mens lønmodtagernes indkomster jo fortsat kan stige. Man vil oven i det indføre en særskat i et erhverv, der allerede oplever direkte indkomstfald, nemlig landbruget. Selv om hr. Ole Espersen her i direkte og klar modstrid med offentlige og offentligt tilgængelige statistikker udtaler sig om, at landbruget er bedre stillet end andre samfundsgrupper. Uanset også, at et sådant indgreb vil få særdeles skadelige virkninger på samfundsøkonomien. Og videre: man vil skærpe beskatning af byerhvervene, man vil skærpe formuebeskatningen, man vil ændre folkepensionen til at være en social pension, en social ydelse. Man vil berøve folk dele af deres private pensionsordninger, og man vil i huj og hast gennemføre omlægninger i skattesystemet, som burde kræve lang tids grundigt forarbejde. Og alt dette er en helhed, siger statsministeren. Alt eller intet, lyder tilbuddet til folkettinget. Og hr. Ole Espersen taler om, at nu er han blevet hårdhudet. Samtidig med, at der flyttes hegnspæle, vil man altså slå andre oven i hovedet med disse hegnspæle.

Hvordan vil Danmark mon se ud om, skal vi sige 10 år, hvis regeringen får sin vilje, hvis regeringen får dette igennem? Ja, de økonomiske problemer vil ikke være løst. Vi vil hænge ud over afgrundens rand, forgældet i et omfang, som vores børn og børne-

børn bittert vil bebrejde os. Vi vil være rykket ned på listen over verdens rige lande, og arbejdsløsheden vil være enorm med de deraf følgende politiske og sociale spændinger. Vi vil have forladt, eller vi vil være på vej bort fra det grundlæggende liberale samfundssystem, der i dag præger det økonomiske liv i Danmark, og som har gjort Danmark rigt. En LO-dirigeret fond med et milliardbeløb vil stå for vurderingen af, hvilke ideer der er værdige til at blive omsat til virkelighed.

Se, det vil være et andet Danmark, et forarmet Danmark, forarmet politisk, økonomisk og moralsk, og det er ikke et Danmark, som venstre ønsker sig. Derfor vil vores behandling i de kommende dage af regeringens forskellige lovforslag afspejle denne holdning til, hvad der er brug for og ikke brug for i den krisesituation, Danmark befinder sig i.

Venstre vil gerne være med til at tage ansvar for at løse akutte økonomiske problemer. Vi tager gerne et medansvar for en politik, der har effekt, og det skal være vores tilbud til regeringen. Venstres opfattelse af, hvad der er nødvendigt i situationen, kan sammenfattes i et par hovedpunkter. Der skal sikres et virkeligt lønstop, ikke noget, der bare hedder det, men noget, som er det. Og sker det, vil vi også være med til et virkeligt stramt og effektivt prisstop.

Samtidig skal der gennemføres væsentlige besparelser på de offentlige budgetter, herunder ændringer i dagpengesystemet, og disse besparelser skal være så omfattende, at vi undgår nye stigninger i skattetrykket. Sker det, vil vi også sikre de nødvendige sociale sikkerhedsnet.

Så skal der føres en erhvervs politik, der fremmer investering og produktion uden at eksperimentere med samfundet og uden at lægge særlige byrder på erhvervene.

Regeringen har grebet dette helt forkert an. Det drejer sig jo ikke om, at man skal fordele fattigdom. Det drejer sig tværtimod om, at vi skal skabe grundlag for en fortsat velstand, og denne politik skal man gennemføre uden at etablere den centrale ØD-fond, som jo er hovedpunktet i regeringens række af krav til samfundet.

Jeg vil gerne slå fast, for at der ikke skal være nogen tvivl, at venstre under ingen omstændigheder vil medvirke til at etablere centrale ØD-fonds. Vi har tidligere peget på,